

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sanctorvm Qvinqvaginta Ivris-Peritorvm Elogia

Roberti, Johannes

Leodii, 1632

Iohannes Capistranvs Ordinis S. Francisci, Italvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45032

IOHANNES
CAPISTRANVS
ORDINIS S. FRANCISCI,
ITALVS.

ASSERTIO IURISPER.

Henricus Villot Parisiensis Theologus,
Belga, Ordinis S. Francisci,
in Athenis.

IURIS VTRIVSQUE *decennali studio peritiam ita absolutè fuit adeptus, ut — non solum studentes, sed & Doctores quoque ipsi, ab ipsius ore PENDERE non erubescerent.* Intelligendum, eum vel Iurisprudentiam publicè fuisse professum; vel vulgò de Iurè cum auctoritate respondisse.

DE hoc admirando Viro audio extare scripta volumina, quæ mihi videre non contigit. Quæ hîc refero, hausi ex Historia Bohemica Aeneæ Silvij (est hic Pius Secundus Pont. Max.)

copi. in. d. anno Christi 1700 &

& Iohannis Dubrauij Olomuzensis Episcopi, atque item ex Henrici V Villos Athenis, Alberto Krantzio, & Hieron. Plato de bono status Religiosi.

Fuit Capistranus gente Italus, domi nobilis, natus anno Christiano 1385. Preceptor inter cæteros illi obtigit magnus ille Bernardinus Senensis: quod etsi per se magnum est; maius tamen fuit, eius expectationem vel æquasse, vel superasse. Ea fuit de eius vel probitate, vel eruditione opinio apud omnes, etiam magnos, vt plures Romani Pontifices, sed maximè Nicolaus quintus, maximis Ecclesiæ illum negotijs adhiberet. Fuit non modo Concionator facundus, & fœcundus: sed quem iure dicas Concionatorum Diuinam Ideam. Verba Krantzij:

Iohannes in Germaniam descendit, predicans magno zelo verbum DEI in Austriâ, Bauariâ, Sueuiâ, Thuringiâ, & Saxonîâ. Nam in Ciuitate Magdeburgensi, in nouo foro, maximâ ad eum conflente multitudine, cum esset Germanicæ linguæ non gna-

rus, Latinè predicabat — populo solis gestibus eius satis vehementer permoto. Moti sunt omnes, & vsque adeo permoti, vt fœmina abusum in ornatu; viri, ludos, quibus tempora perdunt, schaccorum, alearumq; in vnum contulerint, & eodem loco, igne sub dio concremarint.

Hæreticos perpetuò vehementissimè, vel sermonibus, vel scriptis libris infectatus est, omnes quidem: sed in primis Hufsitæ in Moraviâ, & Bohemiâ; Fratricellos verò in Marchiâ Anconitanâ & Campaniâ, quorum loca 36. exuffit, zelo DEI ipse ardens.

Infidelium salutis sic addictus erat, vt vna aliquando excursionem, duodecim millia Ecclesiæ adiunxerit, ac multos præterea Schismaticos.

Quid, quod insignis quoque Miles fuit Capiſtranus? nisi Imperatorē mauiſ dicere. Sed Crux illi arma, & Oratio, non hasta & gladius. Ostendit hoc in primis apud Albam Hungariæ, irruente in urbem Turcâ. Audi Aeneam:

Iohannes Capiſtranus, Ordinis Minorum

Pro-

Professor, vitæ sanctimonia clarus, eâ tempe-
state Hungaros in arma publicis sermonibus
excitabat — Haud parvam Cruce-signato-
rum manum adduxit. — Capistranus ex
turri clamitans, Christianos hortari, vexil-
lum Crucis ostendere, opem de cælo promitte-
re, maledicere hostibus, DEI præsentiam im-
plorare. — Vidit ex muris Capistranus trās-
uersam hostium aciem, insidia s̄q̄ cognoscens,
reuocare suos cœpit. Cùm parum exaudire-
tur, tympanis, ac tubis confundentibus vocem,
præceps in pugnam dilabitur: atque inter
duas acies, inter tela volantia percurrens,
clamoribus, ac signis, Cruce-signatos redire
coëgit. — Fraudati magnâ spe Turcæ in ca-
stra redierunt.

Nec defuit eius sanctitati Miraculo-
rum sigillum. Franciscus Gonzaga in
Origine Seraphicæ Religionis, non dubitat
asserere, Multa Miraculorum centena diui-
nâ virtute edidisse: & in ijs, septem mortuos
ad vitam reuocasse.

Reliquit ipse hanc vitam, & ad cælestem tran-
sijt, anno Christi 1456.